

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

19 janvier 2004

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale, en ce qui concerne l'établissement obligatoire des étrangers dans la commune d'inscription

(déposée par M. Geert Bourgeois)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	6
4. Annexe	8

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

19 januari 2004

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wat betreft de verplichte vestiging van vreemdelingen in de gemeente van inschrijving

(ingediend door de heer Geert Bourgeois)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	6
4. Bijlage	8

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>VLAAMS BLOK</i>	: Vlaams Blok
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>
<i>DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA : Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV : Compte Rendu Intégral, avec à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>	<i>CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>
<i>CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (sur papier vert)</i>	<i>CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>
<i>CRABV : Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>	<i>CRABV : Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>
<i>PLEN : Séance plénière (couverture blanche)</i>	<i>PLEN : Plenum (witte kaft)</i>
<i>COM : Réunion de commission (couverture beige)</i>	<i>COM : Commissievergadering (beige kaft)</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

RÉSUMÉ

Pour diverses raisons, il n'y a toujours pas, à l'heure actuelle, de répartition harmonieuse des étrangers entre les différentes communes.

Afin de procéder à une réelle répartition des candidats demandeurs d'asile, l'auteur propose d'imposer un lieu obligatoire d'établissement pendant l'examen du bien-fondé de la demande d'asile.

SAMENVATTING

Om verschillende redenen is er momenteel nog steeds geen sprake van een harmonieuze spreiding van vreemdelingen over de verschillende gemeenten.

Om kandidaat-asielzoekers werkelijk te spreiden, stelt de indiener een verplichte plaats van vestiging voor tijdens het onderzoek naar de gegrondheid van de asielaanvraag.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi vise à modifier la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (*Moniteur belge* du 31 décembre 1980) ainsi que la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale (*Moniteur belge* du 6 mai 1965).

En ce qui concerne les candidats demandeurs d'asile, la loi du 15 décembre 1980 (art. 54) vise à assurer «une répartition harmonieuse entre les communes». C'est pourquoi les candidats demandeurs d'asile se voient désigner, après vérification de la recevabilité de leur demande, un lieu obligatoire d'inscription. Une telle inscription se fait par l'inscription au registre d'attente. La commune concernée et le CPAS qui en dépend sont informés de l'attribution d'un candidat demandeur d'asile par le biais d'un extrait du registre d'attente. En théorie, ils doivent lui chercher un logement et lui assurer l'accompagnement nécessaire. Dans la pratique, un grand nombre de demandeurs d'asile aboutissent toutefois dans les grandes villes. En effet, le lieu obligatoire d'inscription ne coïncide pas nécessairement avec le lieu de résidence effective, que le demandeur d'asile peut choisir librement en vertu du droit au libre établissement.

Il est de notoriété publique que certains CPAS ne se donnent guère de mal, et c'est un euphémisme, pour fournir un logement aux candidats demandeurs d'asile ou pour les accompagner. Par ailleurs, un grand nombre de candidats demandeurs d'asile préfèrent habiter dans les villes où ils peuvent souvent trouver des compatriotes et un logement bon marché, ce qui provoque le phénomène du dumping social : certains quartiers hébergent beaucoup plus de candidats réfugiés que ce que peut supporter le tissu social. Le quartier d'Anvers-Nord en est un exemple classique. Cette situation est également préjudiciable aux candidats demandeurs d'asile eux-mêmes. Ils tombent souvent aux mains de « marchands de sommeil » et habitent dans des conditions dégradantes. Le CPAS n'assure pas le moindre accompagnement personnel aux candidats demandeurs d'asile qui lui ont été attribués administrativement, ce qui exclut souvent tout processus d'intégration et prive dès lors les candidats demandeurs d'asile de toute chance de réussite dans notre société. Qui plus est, l'expérience montre que l'Office des étrangers a du

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit wetsvoorstel beoogt een wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (*Belgisch Staatsblad* van 31 december 1980) alsook van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (*Belgisch Staatsblad* van 6 mei 1965).

Inzake kandidaat-asielzoekers beoogt de wet van 15 december 1980 (art. 54) «een harmonieuze spreiding over de gemeenten». Daarom krijgen kandidaat-asielzoekers, na onderzoek van de ontvankelijkheid van hun aanvraag, een verplichte plaats van inschrijving. Zo een inschrijving gebeurt door de inschrijving in het wachtregister. De betrokken gemeente en het OCMW ervan worden in kennis gesteld van de toewijzing door ontvangst van een uittreksel van het wachtregister. Theoretisch moeten zij op zoek gaan naar huisvesting voor de kandidaat-asielzoeker en voorzien in de nodige begeleiding. In de praktijk komen veel asielzoekers echter terecht in de grote steden. De verplichte plaats van inschrijving valt immers niet noodzakelijk samen met de feitelijke verblijfplaats. De keuze daarvan is vrij gezien het recht op vrije vestiging.

Iedereen weet dat sommige OCMW's op zijn zachtst gezegd niet veel moeite doen om toegewezen kandidaat-asielzoekers te huisvesten en te begeleiden. Anderzijds wensen veel kandidaat-asielzoekers zelf liever te wonen in de steden waar ze vaak landgenoten vinden en goedkope behuizing. Hierdoor ontstaat het fenomeen van de sociale dumping: sommige stadswijken herbergen veel meer kandidaat-vluchtelingen dan het sociaal weefsel kan dragen. Een klassiek voorbeeld is de wijk Antwerpen-Noord. Deze toestand speelt ook in het nadeel van de kandidaat-asielzoekers zelf. Vaak komen ze in de greep van huisjesmelkers en wonen ze in mensonterende omstandigheden. Van enige persoonlijke begeleiding door het OCMW waaraan ze administratief zijn toegewezen, is geen sprake waardoor er van een integratieproces vaak niets in huis komt en de kandidaat-asielzoekers bijgevolg kansloos blijven in onze samenleving. Meer nog, de ervaring leert dat de Dienst Vreemdelingenzaken moeilijk zicht kan houden op de administratieve woonplaats van kandidaat-vluchtelingen (zie de omzendbrieven van Binnenlandse Za-

mal à se tenir au courant du domicile administratif des candidats réfugiés (voir les circulaires du ministère de l'Intérieur des 20 janvier 1997 et 8 septembre 2001) et, *a fortiori*, du lieu de résidence effective.

Le législateur a essayé, au cours des dernières années, de mettre un terme à cette situation en modifiant l'article 5 de la loi relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale. Les C.P.A.S. qui ne consentent pas suffisamment d'efforts afin de fournir un logement aux candidats-demandeurs d'asile sur le territoire de leur commune ne se voient rembourser que la moitié des secours accordés par l'autorité fédérale. Les C.P.A.S. qui incitent de fait les candidats-demandeurs d'asile à s'établir ailleurs n'obtiennent plus aucun remboursement. Les critères d'application de ces dispositions les plus récents ont été fixés il y a peu par arrêté royal (*Moniteur belge* du 17 janvier 2003). C'est ainsi que la charge de la preuve incombe désormais entièrement aux C.P.A.S.

Dès l'été 2002, les C.P.A.S. ont publié un communiqué de presse dénonçant le fait que l'autorité fédérale se soustrayait en fait ainsi à ses responsabilités en matière d'exécution de la politique d'asile. De plus, les C.P.A.S. peuvent être sanctionnés financièrement pour le choix de lieu d'établissement opéré par les candidats-demandeurs d'asile, alors qu'ils ne peuvent aucunement intervenir de manière contraignante dans ce choix. Cette critique est encore valable à l'heure actuelle. Les C.P.A.S. ne sauraient être associés de cette manière au plan de répartition. En outre, l'autorité fédérale ferait mieux de les récompenser financièrement des efforts fournis et donc d'abandonner la logique des sanctions financières.

Quoi qu'il en soit, si elle souhaite réellement répartir les candidats-demandeurs d'asile, l'autorité fédérale devra de toute évidence leur imposer un lieu d'établissement au cours de l'examen du bien-fondé de la demande d'asile. La présente proposition de loi vise à permettre à l'autorité fédérale de prendre cette mesure en modifiant l'article 54 de la loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers. L'acceptation de cette modification entraîne la modification de l'article 5 de la loi relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale.

ken van 20 januari 1997 en 8 september 2001), laat staan op de feitelijke verblijfplaats.

De wetgever heeft de jongste jaren geprobeerd aan deze wantoestand een einde te maken door wijzigingen van artikel 5 van de wet betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. OCMW's die onvoldoende inspanningen doen om kandidaat-asielzoekers te huisvesten op het grondgebied van hun gemeente, krijgen de verleende steun nog maar voor de helft terugbetaald door de federale overheid. OCMW's die kandidaat-asielzoekers feitelijk aanzetten om zich elders te vestigen, krijgen van de verleende steun niets meer terugbetaald. De recentste criteria voor de toepassing van deze bepalingen werden onlangs vastgelegd bij koninklijk besluit (*Belgisch Staatsblad* van 17 januari 2003). Daarbij werd de bewijslast volledig bij de OCMW's gelegd.

Al in de zomer van 2002 hebben de OCMW's via een persmededeling aan de kaak gesteld dat de federale overheid op deze manier haar verantwoordelijkheid voor de uitvoering van het asielbeleid feitelijk doorschuift. De OCMW's kunnen bovendien financieel gestraft worden voor de keuze van vestiging van kandidaat-asielzoekers terwijl zij daar op geen enkele manier dwingend in kunnen optreden. Deze kritiek blijft vandaag overeind. De OCMW's kunnen niet op deze manier ingeschakeld worden in het spreidingsplan. Bovendien zou de federale overheid hen beter financieel belonen voor geleverde inspanningen en dus de logica van de financiële bestraffing verlaten.

Alleszins is het duidelijk dat de federale overheid, indien ze werkelijk de kandidaat-asielzoekers wil spreiden, een verplichte plaats van vestiging zal moeten opleggen tijdens het onderzoek naar de gegrondheid van de asielaanvraag. Voorliggend wetsvoorstel wil daartoe de mogelijkheid creëren door de wijziging van artikel 54 van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De aanvaarding daarvan wijzigt ook artikel 5 van de wet betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Geert BOURGEOIS (N-VA)

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 54, § 3, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et modifié par la loi du 9 mars 1998, est complété par les alinéas suivants :

«Lorsque le ministre ou son délégué, ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou un de ses adjoints décident qu'un examen au fond de la demande d'asile s'impose, le lieu obligatoire d'inscription implique également pour ces étrangers l'obligation de s'établir dans la commune concernée.

Plusieurs communes limitrophes ou proches, qui comptent ensemble un maximum de cinquante mille habitants, ou les centres publics d'aide sociale de ces communes peuvent conclure des conventions de coopération en vue de fournir un logement aux étrangers concernés. Dans ce cas, le logement proposé est réputé être offert sur le territoire de la commune qui coopère ou de la commune dont le centre public d'aide sociale coopère, pour autant :

1. que chaque commune concernée et chaque centre public d'aide sociale concerné soient parties à une seule de ces conventions de coopération et ;
2. que, dans le cas où une commune et le centre public d'aide sociale de cette commune participent tous deux à une telle coopération, ils soient parties à une seule et même convention. ».

Art. 3

À l'article 5 de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale, remplacé par la loi du 9 juillet 1971 et modifié par les lois des 24 mai 1994, 22 février

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 54, § 3, van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996 en gewijzigd bij de wet van 9 maart 1998, wordt aangevuld met de volgende leden:

«Wanneer de minister of diens gevolmachtigde of de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatslozen of één van zijn adjuncten hebben beslist dat een onderzoek ten gronde van de asielaanvraag noodzakelijk is, dan impliceert voor deze vreemdelingen de verplichte plaats van inschrijving ook de verplichte vestiging in de betrokken gemeente.

Meerdere aangrenzende of nabij gelegen gemeenten, die samen een maximum van vijftigduizend inwoners tellen, of de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van deze gemeenten, kunnen bij overeenkomst samenwerken om de bedoelde vreemdelingen logies aan te bieden. In dat geval wordt het aangeboden logies geacht aangeboden te zijn op het grondgebied van de samenwerkende gemeente of van de gemeente waarvan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn samenwerkt, in zoverre:

1. elke betrokken gemeenten en elk betrokken centrum voor maatschappelijk welzijn slechts partij is in één van deze samenwerkingsovereenkomsten en;
2. indien een gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van die gemeente beide deelnemen aan een dergelijke samenwerking, zij partij zijn in één en dezelfde overeenkomst.».

Art. 3

In artikel 5 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, vervangen bij de wet van 9 juli 1971 en gewijzigd bij de wetten

1998, 25 janvier 1999, 7 mai 1999, 24 décembre 1999, 12 août 2000, 2 janvier 2001, 2 août 2002 et 24 décembre 2002, les § 2, 2*bis* et 3 sont abrogés.

19 novembre 2003

van 24 mei 1994, 22 februari 1998, 25 januari 1999, 7 mei 1999, 24 december 1999, 12 augustus 2000, 2 januari 2001, 2 augustus 2002 en 24 december 2002, worden de §§ 2, 2*bis* en 3 opgeheven.

19 november 2003

Geert BOURGEOIS (N-VA)

TEXTE DE BASE

15 décembre 1980

Loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers**Art. 54**

§ 1er. Le ministre, ou son délégué peut déterminer le lieu où sont inscrits les étrangers:

1° qui sont entrés dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées à l'article 2 et ont demandé la qualité de réfugié;

2° qui se sont présentés à la frontière sans être porteurs des documents requis à l'article 2 et se déclarent réfugiés auprès des autorités chargées du contrôle aux frontières;

3° qui ont demandé la qualité de réfugié après l'expiration de leur autorisation de séjour;

4° qui se sont déclarés réfugiés et se sont trouvés en un lieu déterminé, situé dans la région frontalière ou dans des lieux y assimilés, conformément au titre III^{ter} de la présente loi;

5° appartiennent aux catégories de personnes désignées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres dans le cadre de mesures spéciales visant la protection temporaire de personnes;

6° qui sont autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/30, § 1er, ou de l'article 57/34.

La désignation d'un lieu obligatoire d'inscription dure jusqu'à la décision de reconnaissance de la qualité de réfugié ou jusqu'à ce que l'ordre de quitter le territoire soit exécuté.

Lors de l'inscription en un lieu déterminé, le ministre, ou son délégué tient compte:

1° du degré d'occupation des centres d'accueil pour demandeurs d'asile;

TEXTE DE BASE ADAPTÉ À LA PROPOSITION

15 décembre 1980

Loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers**Art. 54**

§ 1er. Le ministre, ou son délégué peut déterminer le lieu où sont inscrits les étrangers:

1° qui sont entrés dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées à l'article 2 et ont demandé la qualité de réfugié;

2° qui se sont présentés à la frontière sans être porteurs des documents requis à l'article 2 et se déclarent réfugiés auprès des autorités chargées du contrôle aux frontières;

3° qui ont demandé la qualité de réfugié après l'expiration de leur autorisation de séjour;

4° qui se sont déclarés réfugiés et se sont trouvés en un lieu déterminé, situé dans la région frontalière ou dans des lieux y assimilés, conformément au titre III^{ter} de la présente loi;

5° appartiennent aux catégories de personnes désignées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres dans le cadre de mesures spéciales visant la protection temporaire de personnes;

6° qui sont autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/30, § 1er, ou de l'article 57/34.

La désignation d'un lieu obligatoire d'inscription dure jusqu'à la décision de reconnaissance de la qualité de réfugié ou jusqu'à ce que l'ordre de quitter le territoire soit exécuté.

Lors de l'inscription en un lieu déterminé, le ministre, ou son délégué tient compte:

1° du degré d'occupation des centres d'accueil pour demandeurs d'asile;

BASISTEKST

15 december 1980

**Wet betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering van
vreemdelingen****Art. 54**

§ 1. De minister, of diens gemachtigde kan een verplichte plaats van inschrijving bepalen voor de vreemdelingen die:

1° het Rijk binnengekomen zijn zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden en die de hoedanigheid van vluchteling hebben aangevraagd;

2° zich aan de grens hebben aangemeld zonder in het bezit te zijn van de in artikel 2 vereiste documenten en die zich vluchteling hebben verklaard bij de met de grenscontrole belaste overheden;

3° de hoedanigheid van vluchteling hebben aangevraagd nadat hun machtiging om te verblijven is verstreken;

4° zich vluchteling hebben verklaard en zich in een welbepaalde plaats, gelegen in het grensgebied of in hiermee gelijkgestelde plaatsen hebben bevonden, zoals bepaald in titel III^{ter} van deze wet;

5° behoren tot de categorieën van personen die bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit worden aangewezen in het kader van de bijzondere maatregelen tot tijdelijke bescherming van personen;

6° gemachtigd zijn tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 57/30, § 1, of artikel 57/34.

De aanwijzing van een verplichte plaats van inschrijving duurt tot aan de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of totdat het bevel om het grondgebied te verlaten is uitgevoerd.

Bij de aanduiding van een verplichte plaats van inschrijving houdt de minister, of diens gemachtigde rekening met:

1° de bezettingsgraad van de opvangcentra voor asielzoekers;

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

15 december 1980

**Wet betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering van
vreemdelingen****Art. 54**

§ 1. De minister, of diens gemachtigde kan een verplichte plaats van inschrijving bepalen voor de vreemdelingen die:

1° het Rijk binnengekomen zijn zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden en die de hoedanigheid van vluchteling hebben aangevraagd;

2° zich aan de grens hebben aangemeld zonder in het bezit te zijn van de in artikel 2 vereiste documenten en die zich vluchteling hebben verklaard bij de met de grenscontrole belaste overheden;

3° de hoedanigheid van vluchteling hebben aangevraagd nadat hun machtiging om te verblijven is verstreken;

4° zich vluchteling hebben verklaard en zich in een welbepaalde plaats, gelegen in het grensgebied of in hiermee gelijkgestelde plaatsen hebben bevonden, zoals bepaald in titel III^{ter} van deze wet;

5° behoren tot de categorieën van personen die bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit worden aangewezen in het kader van de bijzondere maatregelen tot tijdelijke bescherming van personen;

6° gemachtigd zijn tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 57/30, § 1, of artikel 57/34.

De aanwijzing van een verplichte plaats van inschrijving duurt tot aan de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of totdat het bevel om het grondgebied te verlaten is uitgevoerd.

Bij de aanduiding van een verplichte plaats van inschrijving houdt de minister, of diens gemachtigde rekening met:

1° de bezettingsgraad van de opvangcentra voor asielzoekers;

2° d'une répartition harmonieuse entre les communes en vertu de critères fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

§ 2. Dans des circonstances graves, s'il l'estime nécessaire pour la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale, le ministre peut enjoindre à l'étranger qui a demandé la qualité de réfugié de résider en un lieu déterminé pendant que sa demande est à l'examen.

Dans des circonstances exceptionnellement graves, le ministre peut mettre l'intéressé à titre provisoire à la disposition du gouvernement, s'il l'estime nécessaire à la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut désigner un centre organisé ou agréé par l'État comme lieu obligatoire d'inscription à chaque étranger qui a fait la déclaration ou la demande visées aux articles 50 et 51, à l'exception de l'étranger qui, au moment de cette déclaration ou demande, était admis ou autorisé à l'établissement ou au séjour pour une période de plus de trois mois.

La désignation de ce lieu obligatoire d'inscription prend fin lorsque l'intéressé donne suite à l'ordre de quitter le territoire, pris conformément à l'article 51/8, alinéa 2, ou à l'article 52, ou lorsque le ministre ou son délégué, ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou un de ses adjoints [...] décident qu'un examen au fond de la demande d'asile s'impose.

2° d'une répartition harmonieuse entre les communes en vertu de critères fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

§ 2. Dans des circonstances graves, s'il l'estime nécessaire pour la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale, le ministre peut enjoindre à l'étranger qui a demandé la qualité de réfugié de résider en un lieu déterminé pendant que sa demande est à l'examen.

Dans des circonstances exceptionnellement graves, le ministre peut mettre l'intéressé à titre provisoire à la disposition du gouvernement, s'il l'estime nécessaire à la sauvegarde de l'ordre public ou de la sécurité nationale.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut désigner un centre organisé ou agréé par l'État comme lieu obligatoire d'inscription à chaque étranger qui a fait la déclaration ou la demande visées aux articles 50 et 51, à l'exception de l'étranger qui, au moment de cette déclaration ou demande, était admis ou autorisé à l'établissement ou au séjour pour une période de plus de trois mois.

La désignation de ce lieu obligatoire d'inscription prend fin lorsque l'intéressé donne suite à l'ordre de quitter le territoire, pris conformément à l'article 51/8, alinéa 2, ou à l'article 52, ou lorsque le ministre ou son délégué, ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou un de ses adjoints [...] décident qu'un examen au fond de la demande d'asile s'impose.

Lorsque le ministre ou son délégué, ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou un de ses adjoints décident qu'un examen au fond de la demande d'asile s'impose, le lieu obligatoire d'inscription implique également pour ces étrangers l'obligation de s'établir dans la commune concernée.

Plusieurs communes limitrophes ou proches, qui comptent ensemble un maximum de cinquante mille habitants, ou les centres publics d'aide sociale de ces communes peuvent conclure des conventions de coopération en vue de fournir un logement aux étrangers concernés. Dans ce cas, le logement proposé est réputé être offert sur le territoire de la commune qui coopère ou de la commune dont le centre public d'aide sociale coopère, pour autant :

2° een harmonieuze spreiding over de gemeenten volgens de criteria bepaald bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

§ 2. In ernstige omstandigheden, indien de minister het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land, kan hij de vreemdeling die de hoedanigheid van vluchteling heeft aangevraagd, verplichten in een bepaalde plaats te verblijven tijdens het onderzoek van zijn aanvraag.

In uitzonderlijk ernstige omstandigheden kan de minister de betrokkene voorlopig ter beschikking stellen van de regering indien hij het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan een door de Staat georganiseerd of erkend centrum als verplichte plaats van inschrijving aanwijzen aan elke vreemdeling die de verklaring of de aanvraag bedoeld in de artikelen 50 en 51 heeft afgelegd, met uitzondering van de vreemdeling die op het ogenblik van die verklaring of aanvraag was toegelaten of gemachtigd tot vestiging of een verblijf van meer dan drie maanden.

De aanwijzing van die verplichte plaats van inschrijving neemt een einde wanneer betrokkene het bevel om het grondgebied te verlaten, dat overeenkomstig artikel 51/8, tweede lid, of artikel 52 werd genomen, heeft opgevolgd of wanneer de minister of diens gemachtigde, of de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of een van zijn adjuncten [...] hebben beslist dat een onderzoek ten gronde van de asielaanvraag noodzakelijk is.

2° een harmonieuze spreiding over de gemeenten volgens de criteria bepaald bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

§ 2. In ernstige omstandigheden, indien de minister het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land, kan hij de vreemdeling die de hoedanigheid van vluchteling heeft aangevraagd, verplichten in een bepaalde plaats te verblijven tijdens het onderzoek van zijn aanvraag.

In uitzonderlijk ernstige omstandigheden kan de minister de betrokkene voorlopig ter beschikking stellen van de regering indien hij het nodig acht voor de handhaving van de openbare orde of de veiligheid van het land.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan een door de Staat georganiseerd of erkend centrum als verplichte plaats van inschrijving aanwijzen aan elke vreemdeling die de verklaring of de aanvraag bedoeld in de artikelen 50 en 51 heeft afgelegd, met uitzondering van de vreemdeling die op het ogenblik van die verklaring of aanvraag was toegelaten of gemachtigd tot vestiging of een verblijf van meer dan drie maanden.

De aanwijzing van die verplichte plaats van inschrijving neemt een einde wanneer betrokkene het bevel om het grondgebied te verlaten, dat overeenkomstig artikel 51/8, tweede lid, of artikel 52 werd genomen, heeft opgevolgd of wanneer de minister of diens gemachtigde, of de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of een van zijn adjuncten [...] hebben beslist dat een onderzoek ten gronde van de asielaanvraag noodzakelijk is.

Wanneer de minister of diens gevolmachtigde of de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatslozen of één van zijn adjuncten hebben beslist dat een onderzoek ten gronde van de asielaanvraag noodzakelijk is, dan impliceert voor deze vreemdelingen de verplichte plaats van inschrijving ook de verplichte vestiging in de betrokken gemeente.

Meerdere aangrenzende of nabij gelegen gemeenten, die samen een maximum van vijftigduizend inwoners tellen, of de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van deze gemeenten, kunnen bij overeenkomst samenwerken om de bedoelde vreemdelingen logies aan te bieden. In dat geval wordt het aangeboden logies geacht aangeboden te zijn op het grondgebied van de samenwerkende gemeente of van de gemeente waarvan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn samenwerkt, in zoverre:

2 avril 1965

Loi relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale

Art. 5

§ 1er. Sans préjudice des dispositions de l'article 4, sont à la charge de l'État les frais de l'assistance accordée:

1° à un indigent belge, rapatrié à l'intervention du Gouvernement, par le centre public d'aide sociale du lieu de remise;

2° à un indigent, qui ne possède pas la nationalité belge, et ce jusqu'au jour de son inscription au registre de population;

3° à un enfant âgé de moins de dix-huit ans qui, selon le cas, est né de père et de mère inconnus; enfant naturel non reconnu par l'un ni l'autre de ses parents; de nationalité belge, abandonné au moment de sa naissance et dont la mère n'était pas inscrite au registre de population.

§ 2. Par dérogation au § 1er, 2°, l'État prend en charge 50 % de l'aide sociale accordée dans les limites fixées en vertu de l'article 11, § 2, en espèces ou en nature, à l'étranger qui s'est déclaré réfugié ou a demandé à être reconnu en cette qualité ou à la personne visée à l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, lorsque cette personne ne réside pas:

1. que chaque commune concernée et chaque centre public d'aide sociale concerné soient parties à une seule de ces conventions de coopération et ;

2. que, dans le cas où une commune et le centre public d'aide sociale de cette commune participent tous deux à une telle coopération, ils soient parties à une seule et même convention.¹

2 avril 1965

Loi relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale

Art. 5

§ 1er. Sans préjudice des dispositions de l'article 4, sont à la charge de l'État les frais de l'assistance accordée:

1° à un indigent belge, rapatrié à l'intervention du Gouvernement, par le centre public d'aide sociale du lieu de remise;

2° à un indigent, qui ne possède pas la nationalité belge, et ce jusqu'au jour de son inscription au registre de population;

3° à un enfant âgé de moins de dix-huit ans qui, selon le cas, est né de père et de mère inconnus; enfant naturel non reconnu par l'un ni l'autre de ses parents; de nationalité belge, abandonné au moment de sa naissance et dont la mère n'était pas inscrite au registre de population.

§ 2. [abrogé²]

¹ Art. 2: insertion

² Art. 3: abrogation

2 april 1965

**Wet betreffende het ten laste nemen van de steun
verleend door Openbare Centra voor
Maatschappelijk Welzijn**

Art. 5

§ 1 Onverminderd de bepalingen van artikel 4 zijn ten laste van de Staat de kosten van de bijstand verleend:

1° aan een Belgische behoeftige, gerepatrieerd door toedoen van de Regering, door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de plaats van overgave;

2° aan een behoeftige, die de Belgische nationaliteit niet bezit, en dit tot de dag van zijn inschrijving in het bevolkingsregister;

3° aan een kind van minder dan achttien jaar dat, naargelang van het geval: geboren is uit onbekende vader en moeder; een natuurlijk kind is dat door geen van zijn beide ouders is erkend; een kind van Belgische nationaliteit is dat bij de geboorte werd verlaten en waarvan de moeder niet ingeschreven was in het bevolkingsregister.

§ 2. In afwijking van § 1, 2°, neemt de Staat 50% van de maatschappelijke dienstverlening ten laste binnen de beperkingen bepaald krachtens artikel 11, § 2, toegekend in geld of in natura aan de vreemdeling die zich vluchteling verklaard heeft of die aangevraagd heeft om als vluchteling te worden erkend of aan de in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde persoon, wanneer deze persoon niet verblijft:

1. elke betrokken gemeenten en elk betrokken centrum voor maatschappelijk welzijn slechts partij is in één van deze samenwerkingsovereenkomsten en;

2. indien een gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van die gemeente beide deelnemen aan een dergelijke samenwerking, zij partij zijn in één en dezelfde overeenkomst.¹

2 april 1965

**Wet betreffende het ten laste nemen van de steun
verleend door Openbare Centra voor
Maatschappelijk Welzijn**

Art. 5

§ 1 Onverminderd de bepalingen van artikel 4 zijn ten laste van de Staat de kosten van de bijstand verleend:

1° aan een Belgische behoeftige, gerepatrieerd door toedoen van de Regering, door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de plaats van overgave;

2° aan een behoeftige, die de Belgische nationaliteit niet bezit, en dit tot de dag van zijn inschrijving in het bevolkingsregister;

3° aan een kind van minder dan achttien jaar dat, naargelang van het geval: geboren is uit onbekende vader en moeder; een natuurlijk kind is dat door geen van zijn beide ouders is erkend; een kind van Belgische nationaliteit is dat bij de geboorte werd verlaten en waarvan de moeder niet ingeschreven was in het bevolkingsregister.

§ 2. [opgeheven²]

¹ Art. 2: toevoeging

² Art. 3: opheffing

a) sur le territoire de la commune déterminée en vertu de l'article 54 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ni

b) sur le territoire de la commune au registre des étrangers de laquelle cette personne est inscrite.

L'alinéa précédent n'est pas applicable si le centre public d'aide sociale ou la commune fait la preuve qu'il ou elle a proposé sur son territoire, un logement public ou privé décent et adapté aux moyens du candidat-réfugié ou la personne visée à l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

La preuve de l'offre d'un logement est établie sur base de la copie du rapport social accompagné des preuves tangibles de l'offre, par le C.P.A.S., d'un logement décent et adapté, et du refus de celle-ci par l'intéressé.

Si plusieurs communes, voisines ou très proches, comprenant ensemble un maximum de vingt-cinq mille habitants, ou les centres publics d'aide sociale de ces communes, collaborent par convention pour organiser l'offre de logement aux candidats-réfugiés ou les personnes visées à l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, le logement offert à un de ces candidats ou personnes sur le territoire d'une de ces communes est censé être offert sur le territoire de la commune collaborante ou de la commune dont le centre public d'aide sociale collabore, déterminé comme indiqué à alinéa 1er, a, ou visées à l'alinéa 1er, b, pour autant que:

1° chacune des communes et chacun des centres publics d'aide sociale concernés ne soient parties qu'à une seule de ces conventions de collaboration, et que

2° si une commune et le centre public d'aide sociale de cette commune participent à une telle collaboration, ils soient parties à une seule et même convention.

La disposition de l'alinéa 1er reste applicable jusqu'à ce que le candidat est reconnu réfugié ou jusqu'à ce

a) op het grondgebied van de gemeente bepaald krachtens artikel 54 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen noch

b) op het grondgebied van de gemeente in wiens vreemdelingenregister hij ingeschreven is.

Het vorige lid is niet van toepassing indien het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of de gemeente kan bewijzen dat het of dat zij op zijn of haar grondgebied een behoorlijk en aan het inkomen van de kandidaat-vluchteling of de in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde persoon aangepast openbaar of privé-logies heeft aangeboden.

Het bewijs van de aanbieding van een huisvesting wordt geleverd op basis van een kopie van het sociaal verslag aangevuld met tastbare bewijzen van de aanbieding door het O.C.M.W. van een degelijke en aangepaste huisvesting, evenals van de afwijzing van de aanbieding door de betrokkene.

Indien meerdere aangrenzende of nabij gelegen gemeenten, die samen een maximum van vijftienduizend inwoners tellen, of de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van deze gemeenten, bij overeenkomst samenwerken om ten behoeve van kandidaat-vluchtelingen of de in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde personen het aanbieden van logies te organiseren, wordt het logies aangeboden aan één dezer kandidaten of personen geacht aangeboden te zijn op het grondgebied van de samenwerkende gemeente of van de gemeente waarvan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn samenwerkt, zoals dit is bepaald in het eerste lid, a), of bedoeld in het eerste lid b), in zoverre:

1° elke betrokken gemeente en elk betrokken openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn slechts partij is in een van deze samenwerkingsovereenkomsten en,

2° indien een gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van die gemeente beide deelnemen aan een dergelijke samenwerking, zij partij zijn in één en dezelfde overeenkomst.

De bepaling van het eerste lid is van toepassing totdat de kandidaat als vluchteling wordt erkend of totdat

que le candidat ou la personne bénéficie de l'aide sociale en application de l'article 57, § 2, de la loi organique du 8 juillet 1976 des centres publics d'aide sociale.

§ 2bis. Par dérogation au § 1er, 2°, l'État prend en charge 0 % de l'aide sociale accordée dans les limites fixées en vertu de l'article 11, § 2, octroyée en espèces ou en nature aux étrangers qui se sont déclarés réfugiés ou qui ont demandé à être reconnus en tant que tels, lorsque l'absence de mesures suffisantes prises par le C.P.A.S. en vue de favoriser l'accueil de ces étrangers sur le territoire de sa commune, a pour conséquence d'inciter ceux-ci à s'installer sur le territoire d'une autre commune.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les modalités permettant d'évaluer quand il y a absence de mesures suffisantes d'accueil de ces étrangers et les preuves admissibles pour réfuter l'absence de mesures suffisantes.

§ 3. Lorsqu'il est fait application du § 2, alinéa 1er, ou § 2bis du présent article, l'État répartit un montant équivalent à la différence entre les remboursements effectués en vertu de ces dispositions et les remboursements qui auraient dû être effectués si, par hypothèse, le § 1er, 2°, avait été applicable, entre les centres publics d'aide sociale des communes sous le nom desquelles le ministre compétent ou son représentant ne peut pas inscrire de candidats supplémentaires dans le registre d'attente, en vertu des critères de répartition harmonieuse visés à l'article 54, § 1er, alinéa 3, 2°, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Le Roi fixe les modalités de cette répartition.

§ 4. Une subvention est due au centre public d'aide sociale lorsque celui-ci intervient financièrement dans les frais liés à l'insertion professionnelle d'une personne inscrite au registre des étrangers avec une autorisation de séjour d'une durée illimitée et qui, en raison de sa nationalité, ne peut être considérée comme ayant droit à l'intégration sociale, en application de l'article 57 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres

§ 2bis. **[abrogé³]**

§ 3. **[abrogé⁴]**

§ 4. Une subvention est due au centre public d'aide sociale lorsque celui-ci intervient financièrement dans les frais liés à l'insertion professionnelle d'une personne inscrite au registre des étrangers avec une autorisation de séjour d'une durée illimitée et qui, en raison de sa nationalité, ne peut être considérée comme ayant droit à l'intégration sociale, en application de l'article 57 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres

³ Art. 3: abrogation

⁴ Art. 3: abrogation

de kandidaat of de persoon een maatschappelijke dienstverlening geniet krachtens artikel 57, § 2, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§ 2bis. In afwijking van § 1, 2°, neemt de Staat 0 % van de maatschappelijke dienstverlening ten laste binnen de beperkingen bepaald krachtens artikel 11, § 2, toegekend in geld of in natura aan de vreemdelingen die zich vluchteling verklaard hebben of die aangevraagd hebben om als vluchteling te worden erkend, wanneer het ontbreken van voldoende maatregelen door het O.C.M.W. om de opvang van deze vreemdelingen op het grondgebied van zijn gemeente te bevorderen tot gevolg heeft dat zij ertoe aangezet worden zich in een andere gemeente te vestigen.

De modaliteiten die het mogelijk maken te evalueren wanneer er gebrek aan voldoende maatregelen voor de opvang van deze vreemdelingen bestaat evenals de aanvaardbare bewijzen om dit ontbreken van voldoende maatregelen te weerleggen, worden door de Koning bepaald, bij een besluit vastgesteld na overleg in Ministerraad.

§ 3. Wanneer § 2, eerste lid, of § 2bis van dit artikel worden toegepast, verdeelt de Staat een bedrag gelijk aan het verschil tussen de terugbetalingen die zijn gebeurd op basis van deze bepalingen en de terugbetalingen die zouden moeten zijn gebeurd indien, per hypothese, § 1, 2°, van toepassing zou zijn geweest tussen de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de gemeente onder wiens naam de bevoegde minister (of zijn afgevaardigde) geen bijkomende kandidaten in het wachtregister mag inschrijven, krachtens de criteria voor een harmonieuze spreiding bedoeld in artikel 54, § 1, derde lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De Koning bepaalt de nadere regels van deze verdeling.

§ 4. Een toelage is verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wanneer de financiële tegemoetkoming in de kosten die verbonden zijn aan de inschakeling in het beroepsleven van een persoon ingeschreven in het vreemdelingenregister met een machtiging tot verblijf voor onbepaalde tijd en die omwille van zijn nationaliteit niet kan beschouwd worden als een gerechtigde op maatschappelijke integra-

§ 2bis. [Opgeheven³]

§ 3. [Opgeheven⁴]

§ 4. Een toelage is verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wanneer de financiële tegemoetkoming in de kosten die verbonden zijn aan de inschakeling in het beroepsleven van een persoon ingeschreven in het vreemdelingenregister met een machtiging tot verblijf voor onbepaalde tijd en die omwille van zijn nationaliteit niet kan beschouwd worden als een gerechtigde op maatschappelijke integratie, met

³ Art. 3: opheffing

⁴ Art. 3: opheffing

publics d'aide sociale. La subvention est égale au montant de l'intervention financière.

§ 4*bis*. Une subvention est due au centre et est égale au montant du revenu d'intégration visé à l'article 14, § 1er, 4°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale, lorsque ce dernier agit en qualité d'employeur en application de l'article 60, § 7, de la loi organique du 8 juillet 1976 des centres publics d'aide sociale pour une personne visée au § 4.

La subvention reste due au centre public d'aide sociale jusqu'au terme du contrat de travail, même si la situation familiale ou financière du travailleur concerne se modifie pendant la durée du contrat de travail ou s'il s'établit dans un autre commune.

Le Roi fixe le montant de la subvention en cas d'occupation à temps partiel, ainsi que les conditions d'octroi de cette subvention.

Il peut également porter le montant de la subvention à un montant supérieur et en fixer les conditions pour des initiatives spécifiques d'insertion sociale.

§ 4*ter*. Une subvention est due au centre public d'aide sociale lorsque celui-ci conclut pour une personne visée au § 4, une convention en matière d'emploi avec une entreprise privée en application de l'article 61 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale.

Cette subvention doit entièrement être consacrée à l'encadrement ou à la formation dans l'entreprise ou au sein du centre de la personne visée au § 4.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, le montant de la subvention visée à l'alinéa 1er, de même que les conditions, la durée et les modalités selon lesquelles cette subvention est accordée.

§ 4*quater*. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, déterminer certaines catégories de personnes de nationalité étrangère, pour lesquelles la subvention, visée aux §§ 4 à 4*ter*, est due au centre public d'aide sociale lorsqu'une mise au travail des intéressés s'effectue dans les mêmes conditions que celles fixées aux dites §§ 4 à 4*ter*.

publics d'aide sociale. La subvention est égale au montant de l'intervention financière.

§ 4*bis*. Une subvention est due au centre et est égale au montant du revenu d'intégration visé à l'article 14, § 1er, 4°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale, lorsque ce dernier agit en qualité d'employeur en application de l'article 60, § 7, de la loi organique du 8 juillet 1976 des centres publics d'aide sociale pour une personne visée au § 4.

La subvention reste due au centre public d'aide sociale jusqu'au terme du contrat de travail, même si la situation familiale ou financière du travailleur concerne se modifie pendant la durée du contrat de travail ou s'il s'établit dans un autre commune.

Le Roi fixe le montant de la subvention en cas d'occupation à temps partiel, ainsi que les conditions d'octroi de cette subvention.

Il peut également porter le montant de la subvention à un montant supérieur et en fixer les conditions pour des initiatives spécifiques d'insertion sociale.

§ 4*ter*. Une subvention est due au centre public d'aide sociale lorsque celui-ci conclut pour une personne visée au § 4, une convention en matière d'emploi avec une entreprise privée en application de l'article 61 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale.

Cette subvention doit entièrement être consacrée à l'encadrement ou à la formation dans l'entreprise ou au sein du centre de la personne visée au § 4.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, le montant de la subvention visée à l'alinéa 1er, de même que les conditions, la durée et les modalités selon lesquelles cette subvention est accordée.

§ 4*quater*. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, déterminer certaines catégories de personnes de nationalité étrangère, pour lesquelles la subvention, visée aux §§ 4 à 4*ter*, est due au centre public d'aide sociale lorsqu'une mise au travail des intéressés s'effectue dans les mêmes conditions que celles fixées aux dites §§ 4 à 4*ter*.

tie, met toepassing van artikel 57 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De toelage is gelijk aan het bedrag van de financiële tegemoetkoming.

§ 4bis. Een toelage is verschuldigd aan het centrum en is gelijk aan het bedrag van het leefloon bedoeld in artikel 14, § 1, 4°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, wanneer dit centrum als werkgever optreedt met toepassing van artikel 60, § 7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn voor een in § 4 bedoelde persoon.

De toelage blijft verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot aan het einde van de arbeidsovereenkomst, ook indien de familiale of inkomenstoestand van de betrokken werknemer in de loop van de arbeidsovereenkomst verandert of indien hij zich in een andere gemeente vestigt.

De koning bepaalt de hoogte van de toelage bij een deeltijdse tewerkstelling, alsmede de toekenningsvoorwaarden voor deze toelage.

Hij kan eveneens het bedrag van de toelage verhogen en de voorwaarden ervan bepalen voor specifieke initiatieven gericht op sociale inschakeling.

§ 4ter. Een toelage is verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wanneer het voor een persoon bedoeld in § 4 een overeenkomst inzake tewerkstelling sluit met een privé-onderneming met toepassing van artikel 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Deze toelage moet volledig besteed worden aan de omkadering of opleiding in de onderneming of in het centrum van de persoon bedoeld in § 4.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de hoogte van de in het eerste lid bedoelde toelage, evenals de voorwaarden, de duur en de modaliteiten waaronder deze toelage wordt toegekend.

§ 4quater. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepaalde categorieën van personen van vreemde nationaliteit vaststellen, waarvoor de toelage, bedoeld in de §§ 4 tot 4ter, verschuldigd is aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wanneer de betrokkenen onder dezelfde voorwaarden tewerkgesteld worden als deze vastgesteld in de vermelde §§ 4 tot 4ter.

toepassing van artikel 57 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De toelage is gelijk aan het bedrag van de financiële tegemoetkoming.

§ 4bis. Een toelage is verschuldigd aan het centrum en is gelijk aan het bedrag van het leefloon bedoeld in artikel 14, § 1, 4°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, wanneer dit centrum als werkgever optreedt met toepassing van artikel 60, § 7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn voor een in § 4 bedoelde persoon.

De toelage blijft verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot aan het einde van de arbeidsovereenkomst, ook indien de familiale of inkomenstoestand van de betrokken werknemer in de loop van de arbeidsovereenkomst verandert of indien hij zich in een andere gemeente vestigt.

De koning bepaalt de hoogte van de toelage bij een deeltijdse tewerkstelling, alsmede de toekenningsvoorwaarden voor deze toelage.

Hij kan eveneens het bedrag van de toelage verhogen en de voorwaarden ervan bepalen voor specifieke initiatieven gericht op sociale inschakeling.

§ 4ter. Een toelage is verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wanneer het voor een persoon bedoeld in § 4 een overeenkomst inzake tewerkstelling sluit met een privé-onderneming met toepassing van artikel 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Deze toelage moet volledig besteed worden aan de omkadering of opleiding in de onderneming of in het centrum van de persoon bedoeld in § 4.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de hoogte van de in het eerste lid bedoelde toelage, evenals de voorwaarden, de duur en de modaliteiten waaronder deze toelage wordt toegekend.

§ 4quater. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepaalde categorieën van personen van vreemde nationaliteit vaststellen, waarvoor de toelage, bedoeld in de §§ 4 tot 4ter, verschuldigd is aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wanneer de betrokkenen onder dezelfde voorwaarden tewerkgesteld worden als deze vastgesteld in de vermelde §§ 4 tot 4ter.